

Dagens gjestebokskribenter:

- Geir Hegerstrøm ● Erling Ekroll ● Maren og Sven Weum
- Ole Magnus Olafsrud ● Ragnhild Aadland Høen
- Odd Kjetil Sæbø ● Stig Magne Heitmann
- Kristine Øyvang ● Hilde Myra ● Halvard Sveen

dagens **gjestebok**

Den rette

Maren og Sven Weum
TROMSØ

Maren og Sven Weum er regionsledere for Familiefokus i Troms fylke. Maren jobber som helsesøster, Sven er lege og forsker ved Universitetssykehuset Nord-Norge. Sammen driver de nettstedet www.samliv.info

De bor i Tromsø sammen med døtrene Johanne og Maria som er 9 og 10 år gamle.

DA ASKELADDEN fikk både kongsdatteren og kongeriket kunne han leve lykkelig alle sine dager. I dag vil mange hevde at hvis de bare treffer den rette, så vil de også leve lykkelig resten av livet. Det er ikke lenger foreldre og svigerforeldre som avgjør hvem som skal gifte seg, og vi regner det som en selvfølge at ekteskapet skal være grunnlagt på romantisk kjærlighet.

MEN SÅ SENT som i 1863 var det fortsatt lovfestet krav om foreldrenes samtykke ved inngåelse av ekteskap i Norge. I det gamle bondesamfunnet var det ofte andre hensyn enn romantiske følelser som avgjorde hvem man skulle gifte seg med. Kvinnen behøvde en mann som livsforsikring, og odels-gutten måtte ha kone for å drive gård. For mannen handlet det om hvem som skulle være hans mest betrodde medarbeider på gården. Det hjalp lite om hun var både søt og sympatisk hvis hun ikke kunne arbeide.

DET VAR IKKE først og fremst hensynet til gårdsdrift og økonomi som fikk Gud til å ska-

pe Eva. Adam hadde alt trengte i paradiset og behøvde ikke arbeide for føden. Likevel sier Bibelen at det ikke var godt for Adam å være alene. Mannen behøvde en kvinne fordi Gud hadde skapt ham til å elske. Det første ekteskapet var ikke bare en nyttig sosial ordening. Det ga også rom for følelser av lidenskap og forelskelse mellom mannen og kvinnen som Gud hadde skapt.

HVORDAN FANT så Adam den rette? Han behøvde ikke lete, Gud både skapte kvinnen og førte henne til ham. Gud visste bedre enn Adam selv hva slags kvinne som passet for ham. Når vi underviser ungdommer forsikrer vi dem om at Gud både kan og vil hjelpe dem å finne en god ektefelle.

I VÅRT SAMFUNN har vi stor frihet og kan selv velge hvem vi skal gifte oss med. Bibelen snakker både om å finne (Ord 18.22) og vinne en ektefelle (1 Tess 4.4). Men å velge selv er også et stort ansvar, og Gud vil gjerne vise oss hva som er det beste for oss. I tillegg til å be Gud om ledelse oppfordrer vi ungdommer til å stille seg selv noen

kritiske spørsmål før de kaster seg inn i et forhold til en person de er forelsket i.

HVORDAN ER for eksempel denne personens overgivelse til Gud? Aksepterer han eller hun seg selv som skapt i Guds bilde? Har den potensielle ektefellen et oppgjort forhold til fortiden og et sunt forhold til autoriteter? Har han eller hun lett for å tilgi? Har personen selvkontroll og klart definerte mål? Har dette mennesket overgitt sin økonomi, sine eiendeler og sin produktivitet til Gud? Kan vedkommende bli en god far eller mor? Er personen et helt menneske, eller kommer han eller hun til meg for å få dekket alle sine umøtte behov?

INGEN SCORER hundre prosent på alle disse spørsmålene, vi har alle et potensial for vekst og forbedring. Men i forelskelsens rus kan det være nyttig å koble inn hodet og ikke la følelsene være det eneste grunnlaget for en så viktig avgjørelse. Tiden som single er også en unik anledning til å vokse som menneske. Vi bør rette de samme spørsmålene mot oss selv og forbedre oss på å bli en

best mulig ektefelle for den vi en gang skal gifte oss med.

HVA DA MED de av oss som allerede er gift? I ettertid kan man jo spørre seg om man har giftet seg på feil grunnlag. Og hvis ekteskapet ikke er så fullkomment som vi en gang drømte om, kan vi fristes til å tenke at vi er gift med feil person. I dag er det mange som tror at den eneste løsningen er å finne en annen. Men den amerikanske forfatteren Zig Ziglar sier det slik:

JEG SKAL VÆRE den første til å innrømme at du muligens har giftet deg med feil person. Likevel, hvis du behandler «feil person» som om han eller hun var den rette, vil du sannsynligvis ende opp med å ha giftet deg med den rette likevel. På den annen side, hvis du gifter deg med den rette, og behandler vedkommende dårlig, vil du helt sikkert ende opp med å ha giftet deg med «feil person».

DA HANDLER DET ikke så mye om å være gift med den rette, som å være den rette for den man er gift med.